U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **G. V.**, zast. Mgr. Radimem Strnadem, advokátem, se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2016, č. j. 22 Az 6/2016 - 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozsudkem ze dne 12. 5. 2016, č. j. 22 Az 6/2016 - 38, Krajský soud v Brně zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2016, č. j. OAM-681/ZA-ZA02-K07-2015. Naposledy uvedeným rozhodnutím žalovaný zastavil řízení o žádosti o mezinárodní ochranu podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobcovu žádost shledal nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost a blanketní návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Usnesením ze dne 15. 6. 2016, č. j. 4 Azs 140/2016 - 9, Nejvyšší správní soud vyzval žalobce, aby prostřednictvím svého zástupce ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost (výrok I) a aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení doplnil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (výrok II). Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil, že kasační stížnost, popřípadě návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, odmítne, pokud je stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoplní.

Naposledy uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno prostřednictvím datové schránky dne 21. 6. 2016. Lhůta pro doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti marně uplynula dne 28. 6. 2016 a Nejvyšší správní soud proto návrh odmítl usnesením ze dne 30. 6. 2016, č. j. 4 Azs 140/2016 - 16. Lhůta pro doplnění kasační stížnosti marně uplynula dne 21. 7. 2016 [srov. § 40 odst. 2 a 3

zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“)]. Stěžovatel kasační stížnost nedoplnil ani do dnešního dne.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]*romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.*“

Podle § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. „[z] *každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.*“

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]*ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*“

Stěžovatel v blanketní kasační stížnosti toliko vymezil, že brojí proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2016, č. j. 22 Az 6/2016 - 38. Z textu kasační stížnosti není seznatelné, z jakých konkrétních důvodů stěžovatel napadá rozsudek, v čem spatřuje jeho nesprávnost, respektive jaká konkrétní pochybení krajskému soudu vytýká, a co navrhuje. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatel je v souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. povinen uvést, pod jaké ustanovení podřazuje důvod kasační stížnosti, který namítá, a současně tento důvod obsahově popsat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. To však stěžovatel v posuzované věci neučinil. Podle názoru Nejvyššího správního soudu není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měl pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Na podporu tohoto závěru Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 - 5, podle kterého „[s]*oud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen, anebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.*“

Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně byl poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoplnil důvody, z jakých napadá usnesení krajského soudu, nebyly splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu